

lertid svaret, at han ikke saa sig i Stand til for Tiden at søge nogen Bevilling til dette Øjemed. Jeg vil dog rette en indtrængende Anmodning baade til den højtærede Landbrugsminister og det højtærede Finansudvalg om at tage denne Sag under fornyet Overvejelse. Jeg retter en indtrængende Henstilling til dem om, at denne Forsøgsstation i Vestjylland maa blive oprettet og det netop *samtidig* med den fynske Station. Det har nemlig den allerstørste Betydning, at det sker samtidig. Det er af Vigtighed, naar nu disse Forsøg med Staldgødning og Jordbehandling skulle iværksættes, at der da er et Sidestykke andetsteds i Landet til den Forsøgsstation, vi nu faa paa Fyn. Jeg tror heller ikke, at Hensynet til Bekostningen ved Oprettelsen af den vestjydske Station behøver at være afskrækkende, hvis man der — som man har gjort paa de andre Stationer, med Undtagelse af Tystofte og den paa Fyn — lejer Jord. Thi saa vil denne vestjydske Forsøgsstation kunne oprettes for et forholdsvis ringe Beløb. Jeg føler mig overbevist om, at hvis man blot vil anvende $\frac{1}{4}$ eller kun $\frac{1}{5}$ af det Beløb, der er Tale om at anvende til Stationen paa Fyn, vil man meget vel kunne anlægge den vestjydske Station. Kunde de samvirkende Landboforeninger i Ringkøbing Amt blot faa f. Eks. 20,000 Kr. til Raadighed, vilde de for denne Sum være i Stand til at realisere Planen.

I Forbindelse hermed vilde jeg gerne anbefale, at Bevillingen paa 20,000 Kr. til lokale Markforsøg forhøjes. Der er ingen Tvivl om, at disse lokale Markforsøg i høj Grad bidrage til at vække Forstaelsen af og øge Interessen for Forsøgene paa Forsøgsstationerne. Det var en Forudsætning, den Gang vi fik denne Bevilling, at den skulde kunne slaa til til at udrede $\frac{2}{3}$ af, hvad disse Markforsøg kostede. Det har imidlertid vist sig, at det ikke er nær tilstrækkeligt til at udrede saa stor en Sum. Det kunde kun slaa til til $\frac{1}{3}$ af, hvad disse lokale Markforsøg kostede at iværksætte.

Ogsaa med Hensyn til en anden Post vil jeg henstille til den højtærede Landbrugsminister og det højtærede Finansudvalg at søge en Forhøjelse; det er de 15,000 Kr. til Konkurrence mellem hele Markbrug til Planteavlstudstillinger o. s. v. Det var Forudsætningen for 2 Aar siden, da denne Bevilling blev given, at Landboforeningerne skulde selv tilskyde et tilsvarende Beløb. De vilde altsaa kunne vente at faa Halvdelen af, hvad Foranstaltning

gen kostede, refunderet af Statskassen, de have imidlertid kun faaet ca. $\frac{1}{3}$ af Statskassen. Jeg vil derfor henstille, at ogsaa det Beløb bliver forhøjet, og jeg tror i Virkeligheden ikke, der er Grund til at nære finansielle Betænkeligheder ved at forhøje Beløbet. Det vil blot bevirke, at man stiller Landboforeningerne meget mere frit med Hensyn til Anvendelsen af deres egne Midler. Forholdet er nemlig nu det, at naar Landboforeningerne til Dyrskuer anvende et vist Beløb, saa faa de ifølge Husdyrloven et tilsvarende Beløb udbetalt fra Statskassen, og hvis Planteavl ikke bliver nogenlunde ligestillet med Husdyrbruget, fører det ganske simpelt til, at saa anvender man sine Penge til Dyrskuer, fordi man derigennem kan faa det største Statstilskud, og saa undlader man at anvende det til Planteavl eller gøre noget for den. Jeg tror, at det er uheldigt, og jeg tror, at det vilde være heldigt at imødekomme den Trang, som Landboforeningerne have til at faa Planteavl stillet noget mere i Forgrunden, og denne Trang kunde vi imødekomme ved at forhøje den af mig her nævnte Bevilling.

Til Slutning er der et Spørgsmaal, som er blevet draget frem under de sidste Dages Forhandlinger, og som jeg ogsaa skal tillade mig at omtale. Det er Spørgsmaalet om Delingen af Landbrugsmuseet ude i Lyngby. Denne Sag var jo fremme her i Tinget i Fjor, men er atter bleven rejst dels af Repræsentanter fra Fyn, dels ogsaa f. Eks. i Gaar af det ærede Medlem for Hillerød (Dinesen). Det ærede Medlem var inde paa den Tanke, at naar man skulde dele Landbrugsmuseet, maatte man helst søge at faa det ud paa bestaaende Landbrugsskoler og pegede for Jyllands Vedkommende i saa Henseende navnlig paa Landbrugsskolen i Ladelund. Jeg vilde i og for sig ikke have det mindste at indvende mod den Betragtning, hvis Forholdet var det, at der laa en Landbrugsskole saa centralt for en Landsdel, at denne Landsdels Indbyggere som Helhed kunde være tilfredse med at faa Landbrugsmuseet flyttet dertil. Saaledes er Forholdet rimeligvis for Dalums Vedkommende paa Fyn, og jeg vilde derfor finde det ret naturligt, at man flytter den Del af Landbrugsmuseet, der skal til Fyn, til Dalum. For Jyllands Vedkommende er jeg derimod overbevist om, at det ikke vil lykkes at finde en Landbrugsskole, som blot nogenlunde vil samle alle de jydske Landboere om sig. Landbrugsskolen i Ladelund ligger saaledes temmelig afsides. Jeg tror;